

וּנְאֻכְלוּ בָאֵשׁ. כְּמוֹ זֶה קָרַח
לְמַטָּה, וְהִפְלֵ כְּמוֹ זֶה.

יהי רקיע - התפשטה התפרדות
זו מזו. א"ל - כתף של ימין א"ל
גדול התפשט התפרדות מתוף
המים להשתלם השם הזה א"ל
ולהתפלל באותה התפרדות זה
בזה, והתפרד מאל אלהים הי"ם.
אלה התפרדו והתהפכו להיות
מים תחתונים ימ"ה, אותה
התפרדות שהתפשט בשני. מים
עליונים הי"ם, זה הי"ם גדול.
הי"ם מים עליונים. ההפך של
האזניות האלה ימ"ה, מים
תחתונים. כיון שהתקנו, נעשו
הכל כלל אחד והתפרד שם זה
בכמה מקומות.

מים עליונים זכרים, ומים
תחתונים נקבות. בתחלה היו
מים במים, עד שנפרדו, להפיר
מים עליונים ותחתונים, זה
אלהים (מים עליונים). וזה אדנ"י (מים
תחתונים). וזו ה' עליונה וה'
תחתונה. מה כתוב? ויעש
אלהים את הרקיע. התפשטות זו
לקח שם זה אלהים מים
עליונים, ומים תחתונים אדנ"י.
ועם כל זה, כיון שהשתלמו מים
זכרים במים נוקבים, שם אלהים
התפשט בכל.

ואף על גב שהפריד בין מים
עליונים לתחתונים, מחלקת לא
התבטלה עד יום שלישי,
והספמה המחלקת, והכל
התישב במקומו כראוי. ובגלל
מחלקת זו, אף על פי שהוא
קיום העולם, לא כתוב כי טוב
בשני, שלא השתלם המעשה.
מים עליונים ומים תחתונים היו
כאחד, ולא היו תולדות בעולם
עד שנפרדו ונודעו, ולכן עשו
תולדות.

ועם כל זה, אף על גב שהבדלה
היתה בשני והמחלקת בו היתה

בְּגוֹוָנָא דָּא קָרַח לְתַתָּא. וְכֹלָא כְּגוֹוָנָא דָּא.
יְהִי רְקִיעַ אֲתַפְשֵׁט פְּשִׁיטוּ דָּא מִן דָּא. א"ל
קִטְפָא יְמִינָא א"ל גְּדוֹל אֲתַפְשֵׁט פְּשִׁיטוּ
מִן גּוּ מִיָּיא לְאַשְׁתְּלֵמָא שְׁמָא דָּא א"ל
וְלֹאֲתַפְלְלָא בַּהוּא פְּשִׁיטוּ דָּא בְּדָא,
וְאֲתַפְשֵׁט מְאֵל אֱלֹהִים הִי"ם אֲלִין אֲתַפְשֵׁטוּ
וְאֲתַהֲפְכוּ לְמַהוּי מִיִּין תַּתָּאִין ימ"ה הוּא
פְּשִׁיטוּ דָּאֲתַפְשֵׁט בְּשֵׁנִי, מִיִּין עֲלָאִין הִי"ם זֶה
הִי"ם גְּדוֹל. הִי"ם מִיִּין עֲלָאִין, הַפּוֹכָא דָּאֲלִין
אֲתוּוֹן ימ"ה מִיִּין תַּתָּאִין. כִּיּוֹן דָּאֲתַתְקֵנוּ
אֲתַעֲבִידוּ כֹּלָא כֹּלָּא חֲדָא וְאֲתַפְשֵׁט שְׁמָא דָּא
בְּכַמָּה דוּכְתִי.

מִיִּין עֲלָאִין דְּכוּרִין. וּמִיִּין תַּתָּאִין נוֹקְבִי.
בְּקַדְמִיתָא הוּוּ מִים בְּמִים, עַד
דָּאֲתַפְרְשׁוּ לְאַשְׁתְּמוּדְעָא מִיִּין עֲלָאִין וְתַתָּאִין,
דָּא אֱלֹהִים (נ"א מִיִּין עֲלָאִין). וְדָא אֲדַנְי (נ"א מִיִּין תַּתָּאִין).
וְדָא ה' עֵילָאָה וְה' תַּתָּאָה. מַה כְּתִיב וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת הַרְקִיעַ. אֲתַפְשֵׁטוּתָא דָּא נָטַל
שְׁמָא דָּא אֱלֹהִים מִיִּין עֲלָאִין. (דף יח ע"א)
תַּתָּאִין אֲדַנְי. וְעַם כֹּל דָּא כִּיּוֹן דָּאֲשְׁתְּלִימוּ
מִיִּין דְּכוּרִין בְּמִיִּין נוֹקְבִין, שְׁמָא דָּאֱלֹהִים
אֲתַפְשֵׁט בְּכֹלָא.

וְאֵף עַל גַּב דְּאַפְרִישׁ בֵּין מִיִּין עֲלָאִין
לְתַתָּאִין, מַחְלוּקַת לָא אֲתַבְטַל עַד יוֹם
תְּלִיתָאִי וְאַסְפִּים מַחְלוּקַת וְאֲתִישֵׁב כֹּלָּא
בְּדוּכְתִיָּה פְּדָקָא יְאוּת. וּבְגִין מַחְלוּקַת דָּא אֵף
עַל פִּי דָּאִיהוּ קִיּוּמָא דְּעֲלָמָא לָא כְּתִיב כִּי טוֹב
בְּשֵׁנִי, דְּלָא אֲשְׁתְּלִים עוּבְדָּא. מִיִּין עֲלָאִין
וּמִיִּין תַּתָּאִין הוּוּ כְּחֲדָא וְלָא הוּוּ תוּלְדִין
בְּעֲלָמָא עַד דָּאֲתַפְרְשׁוּ וְאַשְׁתְּמוּדְעוּ. וּבְגִין כִּף
עֲבָדוּ תוּלְדִין.

וְעַם כֹּל דָּא אֵף עַל גַּב דְּהַבְדְּלָה הָוִי בְּשֵׁנִי
וּמַחְלוּקַת בֵּיהּ הָוָה, יוֹם תְּלִיתָאִי אֲסָפִים